

Stanovisko Nejvyššího soudu SSR ze dne 05.09.1988, sp. zn. Cpj 69/89, ECLI:CZ:NS:1988:CPJ.69.1989.1

Číslo: 15/1990

Právní věta: Žiadosť predsedu senátu o predvedenie predvolanej osoby (§ 52 ods. 2 O. s. p.) nie je podmienená predchádzajúcim uložením poriadkovej pokuty, ani súhlasom predsedu senátu.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 05.09.1988

Spisová značka: Cpj 69/89

Číslo rozhodnutí: 15

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Stanovisko

Hesla: Předvedení, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 52

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

V praxi niektorých súdov dochádzalo k tomu, že okresné správy Zboru národnej bezpečnosti podmienovali realizáciu žiadostí súdov o predvedenie predvolaných osôb predchádzajúcim uložením poriadkovej pokuty predvádzaným osobám a zároveň takúto žiadosť súdu realizovali len v prípade, že na žiadosť o predvedenie dal súhlas predseda súdu. V prípadoch ako súd poriadkovú pokutu vopred neuložil, alebo súhlas k žiadosti o predvedenie nedal predseda súdu, neboli žiadosti o predvedenie v niektorých prípadoch vykonané a boli vrátené súdom späť.

Ministerstvo spravodlivosti SSR dalo preto Najvyššiemu súdu SSR podnet na zabezpečenie správneho výkladu zákona v zmysle ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b) zákona o organizácii súdov a o voľbách sudcov (zákona č. 36/1964 Zb., o ktorého znenie so zmenami a doplnkami bolo vyhlásené pod č. 19/1970 Zb., a ďalej zmenené a doplnené zákonmi č. 29/1978 Zb. a č. 196/1988 Zb.).

Zákon č. 49/1973 Zb. zmenil ustanovenie § 52 ods. 1 O. s. p. tak, že predseda senátu (a takisto samosudca v zmysle ustanovenia § 36 ods. 4 O. s. p.) môže predvolaného dať predviest' za splnenia dvoch podmienok. Prvou podmienkou je to, že riadne predvolaný sa k výsluchu alebo k znalcovi bez ospravedlnenia nedostavil, prípadne sa i ospravedlnil, ale uvádzané skutočnosti nemožno považovať za dôvodné (porov. č. 1/1975, str. 3, ods. 3, a str. 4, ods. 1, Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk). Druhou podmienkou je to, že bol predvolaný poučený o možnosti predvedenia.

Uvedený výklad vychádza aj z dôvodovej správy k zmene ustanovenia § 52 O. s. p. zákonom č. 49/1973 Zb., ktorým sa menil a doplnil Občiansky súdny poriadok. 1)

Pokiaľ ide o otázku, kto je oprávnený vydať rozhodnutie o predvedení predvolaného na súd, je jednoznačné zo slovného (gramatického) výkladu ustanovenia § 52 ods. 1 O. s. p., že toto právo patrí predsedovi senátu, ktorý tu vystupuje ako orgán súdu. Pojem „súdy“ použitý v ustanovení § 42 zákona č. 40/1974 Zb., o Zbore národnej bezpečnosti, treba chápať ako príslušné orgány súdov, ktoré sú podľa právnych predpisov v medziach svojej právomoci oprávnené dávať pokyny príslušníkom Zboru národnej bezpečnosti. Predseda senátu sám zväži potrebnosť predvedenia podľa konkrétnych okolností prípadu.

Pokiaľ ide o úhradu trov predvedenia, platí v občianskom súdnom konaní pravidlo vyjadrené v ustanovení § 52 ods. 3 O. s. p. Okrem toho treba pripomenúť, že podľa ustanovenia § 184 ods. 1 O. s. p. súd môže uložiť svedkom, znalcom alebo tým, ktorí pri dokazovaní mali nejakú povinnosť, aby nahradili štátu trovy, ktoré by inak neboli vznikli, ak ich zavini. Pri splnení uvedených podmienok je preto možné uložiť predvedeným osobám, aby nahradili štátu trovy, ktoré vznikli ich predvedením.

Poznámky pod čiarou:

1) zákon č. 99/1963 Zb. (ktorého úplne znenie so zmenami a doplnkami bolo vyhlásené pod č. 78/1983 Zb.)